

направенъ като гърне, кое, строшено веднѣжъ, не може вече да са прѣправи. Сичкитѣ наши работи зависатъ отъ назе си; на къдѣто потеглимъ, тамъ и отиваме. Добриятъ човѣкъ може да стане лошъ, а лошиятъ — добъръ, стига да иска. Когато решимъ вече да тръгнемъ у добродѣтелния пѣтъ и да са заловимъ наздраво да правимъ се добри работи, не трѣбва да са повращаме назадъ: направи ли първата стѣпка, втората ще бѣде по-лесна . . . .

За това, братия, най-сгодното врѣме за нашето покаяние прѣвъ тѣзи постни дни, Св. черква, като една грижлива майка, е отрѣдила да са прибираме тука на богомолство, да поразмислямъ за себѣ си, за нашето, думамъ, душевно спасение; послѣ да излѣземъ съ братска любовь, съ християнско съгласие и да са сприважемъ за извършването на нѣкои добри и общеполезни работи. Трѣбва ли да прѣкарваме и това врѣме току тѣй, както и другитѣ дни, безъ да помислимъ що ни е потрѣбно за душата? Не, не! нека да са ползуваме отъ божитѣ добрини, за да ни не бѣде отсѣтнѣ тѣжко. Дай Боже съкиму изъ насъ добъръ умъ и чиста съвѣсть. Аминъ.

---

### СЛОВО

На Врѣвница.

„Не бой са дѣще сионова, твой  
„царь иде и ти носи спасението.“

---

Прославяй и весели са, църковъ Христова,